

lefva i ögonblicket, att öfverlemna sig åt det? Hvem förstår, så som hon, att lefva i hoppet? Ett lif i hoppet, hvilket icke har sin rot i det närvarande, blir tomt och innehållslöst; och ett lif i det närvarande, öfver hvilket hoppets blå himmel icke hvälfver sig, på det tynger prosans och ledsnandens blyvigt. Men att förbinda lifvet i det närvarande och lifvet i det kommande; lifvet i verkligheten och lifvet i hoppet, det är en stor konst, och den förstår qvinnan. Och vi, som nu här äre församlade, just vi böre förstå att göra på samma sätt, ty allt annat vilje vi glömma, och klart skall glädjens fackla brinna under de dagar vi äro tillsammans; klart skall hoppets stjerna tindra och förena oss, när vi blifvit skiljda ifrån hvarandra!"

Sålunda slöts denna fest, under hvilken sång och musik ständigt afvexlade med hvarandra och liksom täflade om att förhöja glansen af densamma. Under hela högtidligheten herrskade bland de församlade en så härlig stämning, en så otvungen och dock från allt bacchantiskt sjelfsväld fri ton, att minnet af densamma säkerligen hos en hvar af deltagarne först i döden utslocknar. — Med denna fest slutade äfven andra dagens tilldragelser.

Tredje dagen.

SKÖGSPARTIET.

Onsdagsmorgonen, den 25:te Juni, såg man en oändlig lång rad af vagnar, sträckande sig från Vårfrukyrkan uppåt "Nörregade" och "Nörrevold", nästan ända till "Vestervold", hålla och afbida det Skandinaviska sällskapet och dess firade gäster. Det var bönderne från Köpenhamns amt, hvilka, på uppmaning af Herr kammarrådet Drewsen och Herr prokurator Christensen, infunnit sig, för att till "Dyrehaven" befodra de svenske och norrske bröderne. Till dessa hade dessutom en del af stadens invånare välvilligt sluttit sig, så att antalet af åkdon utgjorde omkring 180 stycken. Klockan 10 satte sig tåget i rörelse och tog vägen från staden genom "Österport" och östra alléen ut till Fredriksdal. Luften, som tidigt på morgonen hade varit klar, mörknade under det att vagnarne samlades, och knappast hade man anträtt färden, förrän himmelens fönster öppnade sig, och det med ett sådant eftertryck, att de fleste af de resande voro alldeles genomväta, innan de hunnit fram till Fredriksdal. Der fann man redan före sig en mängd vagnar från Köpenhamn med deltagare i festen, hvilka hade sökt skydd undan störtregnet under träd och i bus, hvilka gästfriheten välvilligt hade öppnat. Dermed voro emellertid